

Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 4 Μαΐου, 2018

Την πέμπτη Κυριακή από το Πάσχα εορτάζουμε την εορτή της Σαμαρείτιδος.

Επειδή σ' αυτήν ο Χριστός ολοφάνερα είπε τον εαυτό Του Μεσσία -στα ελληνικά Χριστό, δηλαδή χρισμένο ή αλειμμένο-, γι' αυτό νομίζω ότι η παρούσα εορτή τοποθετήθηκε στην εβδομάδα της Μεσοπεντηκοστής· επίσης, επειδή την προηγούμενη Κυριακή θαυματούργησε στην Κολυμβήθρα, και σ' αυτήν, στο πηγάδι του Ιακώβ.

Ο τόπος αυτός ήταν εξαιρετός, και επειδή ήταν κοντά το όρος Σομώρ, υπήρχαν πολλές πόλεις Σαμαρειτών. Ο Χριστός πήγε σε μια απ' αυτές, τη Σιχάρ, στην οποία είχε κατοικήσει ο πατριάρχης Ιακώβ, όπου και άνοιξε αυτό το πηγάδι και το χάρισε στον γιο του Ιωσήφ.

(Παλιά στο όρος αυτό δεν κατοικούσαν Σαμαρείτες αλλά Ισραηλίτες. Επειδή όμως έσφαλαν στον Θεό, ήρθαν και τους κατέκτησαν οι Ασσύριοι. Ο βασιλιάς των Ασσυρίων αργότερα τους έστειλε στη Βαβυλώνα και στον τόπο εκείνο εγκατέστησε διάφορα έθνη. Ο Θεός όμως έστειλε λιοντάρια σ' εκείνους τους αλλόφυλους. Όταν το έμαθε ο βασιλιάς, τους έστειλε έναν ιερέα από τους αιχμάλωτους Ιουδαίους να τους διδάξει, και αυτοί αμέσως εγκατέλειψαν τα είδωλα, αλλά δέχτηκαν μόνο τα βιβλία του Μωυσή απορρίπτοντας τα των προφητών και τα υπόλοιπα της Γραφής. Ονομάζονταν Σαμαρείτες, από το όρος Σομώρ, και οι Εβραίοι που γύρισαν από την αιχμαλωσία τους αποστρέφονταν ως κατά το ήμισυ Ιουδαίους και δεν συνέτρωγαν με αυτούς.)

Ήρθε λοιπόν ο Χριστός στη Σιχάρ, στο πηγάδι, και κάθισε, κουρασμένος από την οδοιπορία, ενώ οι μαθητές πήγαν στην πόλη για να αγοράσουν τρόφιμα. Ήρθε τότε μια γυναίκα από τη Σαμάρεια, για να πάρει νερό, και ο Ιησούς της ζήτησε να Του δώσει νερό να πει. Εκείνη, καταλαβαίνοντας από την ομιλία και την ενδυμασία Του ότι είναι Ιουδαίος, Του θύμισε ότι οι Ιουδαίοι αποφεύγουν κάθε επικοινωνία με τους Σαμαρείτες.

Ο Ιησούς της μίλησε τότε υψηλότερα λέγοντας για το πνευματικό νερό, που είναι άφθονο και καθαρικό -διότι το Πνεύμα πάντοτε μοιάζει με το νερό και με τη φωτιά.

Η γυναίκα τον ρώτησε πώς έχει τέτοιο νερό, αφού δεν έχει δοχείο για άντληση και το πηγάδι είναι βαθύ, και ανέφερε τον προπάτορα Ιακώβ που άνοιξε το πηγάδι και ήπιε από αυτό και ο ίδιος και τα ζωντανά του.

Ο Χριστός, αποφεύγοντας να πει ότι είναι ανώτερος από τον Ιακώβ, για να μη τη φοβίσει, της λέει πάλι για το νερό δείχνοντας τον υπερφυσικό του χαρακτήρα, αφού όποιος πίνει από αυτό δεν διψά καθόλου.

Η γυναίκα τού ζητά αυτό τό νερό, και ο Χριστός της λέει να φωνάξει τόν άντρα της. «Δεν έχω άντρα», απαντά εκείνη, και ο Παντογνώστης της λέει: «Σωστά είπες· διότι πέντε άντρες πήρες, όπως λέει ο Νόμος, και ο έκτος που έχεις τώρα, κατά παράβαση του Νόμου, δεν είναι άντρας σου».

(Μερικοί νόμισαν ότι «πέντε άντρες» είναι η Πεντάτευχος του Μωυσή, την οποία δέχονταν οι Σαμαρείτες, και «έκτος» τα λόγια του Χριστού, τα οποία δεν ήταν ακόμη δικά της, επειδή δεν είχε ακόμη ξεχυθεί η χάρη. Άλλοι, τους πέντε νόμους που έδωσε ο Θεός: στον Παράδεισο, μετά την εξορία, στον Νώε, στον Αβραάμ και στον Μωυσή· έκτο το Ευαγγέλιο, το οποίο αυτή ακόμη δεν είχε. Είναι και κάποιοι που λένε τις πέντε αισθήσεις.)

Του αποκρίνεται η γυναίκα ότι τον θεωρεί προφήτη και τον ρωτά, πού πρέπει να προσκυνούν τον Θεό, στο δικό τους όρος ή στα Ιεροσόλυμα –διότι οι Σαμαρείτες ως ατελείς δεν πίστευαν ότι ο Θεός είναι παντού αλλά μόνο εκεί που Τον προσκυνούσαν, δηλαδή στο όρος Γαριζίν· οι Ιουδαίοι πάλι έλεγαν ότι μόνο στα Ιεροσόλυμα πρέπει να προσκυνούν τον Θεό, και γι' αυτό στις εορτές μαζεύονταν εκεί από όλα τα μέρη.

Ο Χριστός αποκρίνεται ότι οι σωτηρία του κόσμου είναι από τους Ιουδαίους· πλην όμως ο Θεός είναι άυλος και αυτοί που θα αξιωθούν να Τον προσκυνούν, πολύ σύντομα θα Τον προσκυνήσουν όχι με θυσίες αλλά «εν Πνεύματι και αληθεία». Δηλαδή θα γνωρίσουν τον Θεό όχι μόνο Του αλλά με το άγιο Πνεύμα και τον Υιό· διότι αυτός είναι η αλήθεια.

Η γυναίκα συνέχισε: «Ακούμε από τις Γραφές ότι θα έρθει ο Μεσσίας, δηλαδή ο Χριστός». «Εγώ είμαι», λέει ο Ιησούς, γνωρίζοντας την καλή προαίρεση της γυναίκας· διότι και οι Σαμαρείτες ήξεραν για τον Μεσσία από τα βιβλία του Μωυσή, και κυρίως από τη φράση «Ο Κύριος ο Θεός θα αναδείξει σε σας έναν Προφήτη» (Δευτ. 18:15).

Όταν ολοκληρώθηκε η συνομιλία ήρθαν και οι Μαθητές και θαύμασαν την άκρα συγκατάβαση του Κυρίου που συνομιλούσε με γυναίκα. Έπειτα τον παρακαλούσαν να φάει, και επειδή ήταν κουρασμένος και επειδή έκανε ζέστη, Αυτός όμως τους μίλησε για την αιώνια τροφή, δηλαδή τη σωτηρία των ανθρώπων, και ότι αυτοί πρέπει να θερίσουν τους κόπους των προφητών.

Στο μεταξύ η γυναίκα πήγε στην πόλη και τα διηγήθηκε στους κατοίκους, οι οποίοι

όλοι σηκώθηκαν και πήγαν στον Χριστό, διότι πείσθηκαν ότι η γυναίκα δεν θα έλεγε πράγματα που την εξέθεταν αν δεν είχε συμβεί κάτι σπουδαίο. Τον παρακάλεσαν λοιπόν και τον έπεισαν να μείνει κοντά τους δυο μέρες, κατά τις οποίες έκανε πάμπολλα θαύματα που δεν τα έγγραφαν οι ευαγγελιστές λόγω του πλήθους τους.

Αυτή τη Σαμαρείτιδα ο Χριστός την ονόμασε αργότερα Φωτεινή, η οποία και έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου στον καιρό του Νέρωνα (54-68) μαζί με τους επτά γιούς της μετά από πολλά και διάφορα σκληρά βασανιστήρια.

Το στόμιο του πηγαδιού εκείνου ο βασιλιάς Ιουστινιανός το μετέφερε με τιμή από εκεί στο ανάκτορο του Θεού Λόγου, εννοώ τον μεγάλο ναό της Αγίας Σοφίας, και το έβαλε πάνω στο πηγάδι που ήταν μπροστά από τον νάρθηκα. Ακόμη έφερε και τον λίθο εκείνο, πάνω στον οποίο κάθισε ο Χριστός και συζήτησε με τη Σαμαρείτιδα. Και τα δύο είναι εκεί μέχρι τώρα και θεραπεύουν κάθε λογής ασθένεια, και μάλιστα πυρετούς και ρίγη.

Με τις πρεσβείες της μάρτυρός Σου Φωτεινής, Χριστέ ο Θεός, ελέησέ μας. Αμήν.

(Διασκευή για την [Κ.Ο.](#) του κειμένου του Πεντηκοσταρίου)